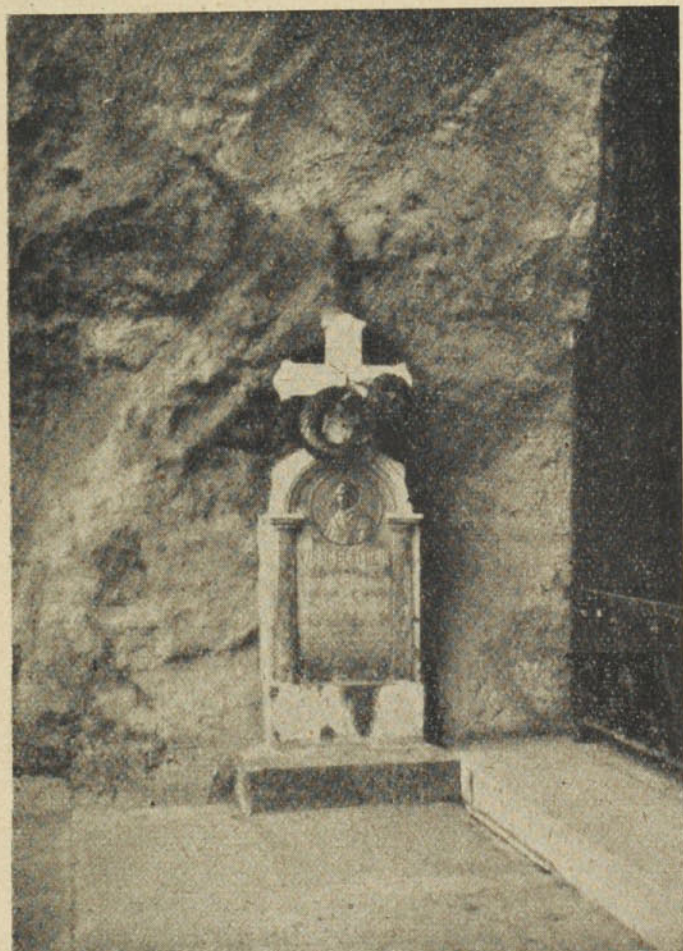

Ember mindég tiszteletes marad... *Boldog, aki érte életében tehet valamit, boldog, aki most tehet.*»

Idestova száztizenkét esztendeje, hogy a jó barát a jóbarátjáról ezeket írta és aki a régi nagyok írásait úgy olvassa, mintha azok hozzá is irattak volna, meleget érez e sorok olvastán. «Boldog, aki most is tehet érte valamit...»

Boldogok az ő rendjének ma élő tagjai, akik a tabáni temető ki-kiviruló fehér aká-

Virág Benedek sírja a pálos Szikla-templomban

cai alól elvitték a szentebb helyre az Ő földi maradványait és ott helyezték el most már végleg, ahol közelében hangzik el az ore-mus... és most a legáhitatkeltőbb helyen várja tovább az Igéret nagyszerű napját, mely eljövendő.

Az a szentelt föld, ahol addig pihent, nem vesztette el szentelt voltát azóta, hogy nem nyugszik benne a költő. Ma helyén szép buja gyepsík zöldje pihenteti a szemet és mikor az esteledés fürge hírnöke, a szellő végigsuhan a fű fölött, a fűszálak bántosan integetnek egymásnak és összesúgnak, már nem virrasztanak többé az örök álmodón...

Azon a helyen ma már nincsen nyoma annak, hogy ott porlott «az angyali ártatlanságú ember, kinek nem kelle ragyogás,

hanem csak nyugalom és szabadság» és «tántoríthatatlan lelket visele» (Kazinczy írja ezt is Róla).

Boldog, aki még most is tehet valamit — írta a széphalmi aggastyán nekünk... nekem is és a magyar szerzetesrend tiszteletes tagjainak, akik ott szorgoskodnak a költő sírja körül.

Én részt kérek e boldogságból, és csak annyit írok meg, hogy szép lenne, ha a tabáni sétatér azon a helyén vörös márvány lapra vésett aranybetűk hirdetnék annak a helynek egykori nagy hivatását. A hely a legpontosabban megállapítható és ha az most közel van a sétaúthoz, úgy minden sétáló kegyelettel olvasná arany betűit; ha pedig távolabb van az úttól, a sétalót úgynevezett tipegő (síma kőlapok, melyek egy lépés távolban vannak egymástól) odavezetné.

Szerettel és kegyelettel vetem fel e gondolatot.

Kazinczy üzenetének egyszerű tolmácsa vagyok csak és tisztelettel egy kis részt kérek abból a szép boldogságból.

Rexa Dezső, ny. főlevéltáros.

Karácsonyi ének a Boldogságos Szűzről

*Ujjong örvendő kara a hívő seregnek:
alleluja!*

*Királyok Királya jő szeplőtelen nászból:
Isten ujj!*

*Nagy Tanácsnak angyala született a
Szűztől ma: csillag Napja!*

*Nap, alkonyt nem ismerő, csillag örökön
ragyog, fénylik lángja.*

*Miként csillag sugarát, a Szűz szülte
Szent Fiát, hasonmása.*

*Csillagnak sugarától, a Szűznek Szent
Fiától nincs romlása.*

*Libanon cédrusszála, hasonló lesz izsóphoz,
száll a völgybe.*

*Ige, Magasság Lénye, embermódra szenvedett,
testet öltve.*

*Izaiás dalolta, zsinagóga szólt róla, a nép
mégis vak maradt, vak és döre.*

*Ha nem hitt jósainak, hitt volna pogá-
nyoknak, sybillai sorok is jövendölték.*

*Siess boldogtalan, higgy már őseidnek,
mért várod veszted, botor népség?*

*Kit Írások mondnak, elmélkedj gyermekről,
Ki Őt megszülte, Szűzi Szépség.*

Latinból: *Lengyel Rezső.*